

Door Zainab Ismaël, clan Tremere

Vorige Elysium bijeenkomst was het Bevrijdingsdag. Mijn eerste Bevrijdingsdag sinds mijn terugkeer naar Nederland. Hoewel mijn moeder van buitenlandse afkomst is, en ik daarmee een tweede generatie migrant ben, ben ik opgegroeid met de betekenis en het belang van Bevrijdingsdag.

Het is een belangrijke dag voor Nederland, en ik vond het niet meer dan logisch dat er bij stilgestaan werd. Zeker toen ik later als Midden-Oosten correspondent oorlogs- en rampgebieden bezocht, was ik dankbaar dat mijn moeder naar een veilig land als Nederland was verhuisd. Een land dat zich op zijn minst één dag per jaar actief bezig houdt met wat het betekent om vrij te zijn.

En in al mijn sterfelijke dagen dacht ik staatsburger te zijn van een land dat zich in vrede bevond. Na mijn toetrede tot de onnoden, bleek niets minder waar. Achter de levenden, speelt zich altijd een oorlog af. Een oorlog tussen de kinderen van de nacht, over welke ideologie het meest bestaansrecht heeft. Een oorlog die we weg proberen te houden van de levenden, of in ieder geval willen uitvechten zonder dat de levenden weten dat ze er een rol in spelen.

Afgelopen Bevrijdingsdag zijn de sterfelijke burgers van Tilburg het slachtoffer geworden van deze oorlog. Een van de packs van de Sabbat pleegde laffe aanslagen om hun ex-lid terug te winnen. Om de heer Lejeune te raken. Een eerzaam, gewetensvol individu, die toevlucht zocht tot de Camarilla, omdat hij niet langer kon voortbestaan bij de ideologieën van de Sabbat.

En de Sabbat weet precies hoe ze hem kunnen raken. Met de dood van onschuldige stervelingen. Met een terroristische aanslag. Een aanslag, om angst in te boezemen. Een daad die erop gericht is dat de Sabbat haar zin zal doordrijven, net zo lang tot ze heeft wat ze wil.

Als jonge Tremere genoot ik mijn eerste opleiding in Tel Aviv, Israël. Aanslagen werden er regelmatig gepleegd. Sommigen vanuit de stervelingen zelf, anderen aangestuurd door ons kindred. Hoe dan ook, een ding heb ik er geleerd: toegeven aan terrorisme is zinloos. Er is geen eer te behalen aan martelaarschap. Het toegeven aan een daad van terrorisme is geen garantie op het voorkomen van nieuwe aanslagen. Terrorisme is geen logische daad, is geen gedrag wat je kunt verminderen of tegengaan. Terrorisme is kwaadaardig. En het kwaad is niet voor rede vatbaar.

HET WEEFGETOUW

EEN MAANDELIJKE UITGAVE VAN
DE STAD DER GEWOVEN DUISTERN

Vrije editie

2 juni 2018

pagina 2/10

Het baart me zorgen dat de heer Lejeune op vijf mei overwoog zichzelf op te geven. Op empathisch vlak begrijp ik zijn standpunt heel goed. Als ik mijn bestaan kon inruilen om dat van tientallen of honderden te redden, zou ik op zijn minst aarzelen. Echter, gaat het er in dit geval niet om dat de heer Lejeune stervelingen kan redden door zichzelf op te offeren. De Sabbat wil hem laten geloven dat deze doden in zijn naam gebeuren. Maar hij is niet degene die de bommen heeft geplaatst, niet degene die ze tot ontploffing heeft gebracht. De bommen zijn geplaatst als doel voor de Sabbat om te krijgen wat zij wil. Op dit moment willen ze de heer Lejeune. Morgen willen ze iets anders. Ze zullen afdwingen en afdwingen en afdwingen tot er niets meer van ons overblijft.

Het is natuurlijk het recht van het individu om te bepalen wat hij of zij doet. De macht van anderen komt door de individuen die hen die macht geven. Geven wij de macht aan de Sabbat, door in te gaan op hun eisen? Of blijven wij trouw aan onszelf, ondanks de tegenslagen?

5 mei is voor mij een herinnering dat het makkelijk is om trouw te blijven aan je eigen waarden, zolang ze niet worden uitgedaagd. Pas in tijden van wanhoop, geweld en angst, komt de ware aard bovendien. Dit is het moment om na te gaan: waar sta ik voor?

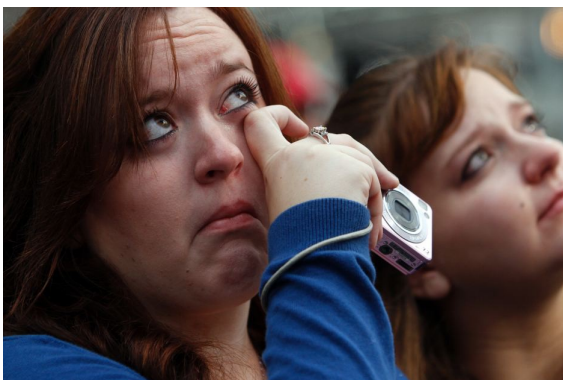
Het is aan ieder om zelf te kiezen. Ik kies voor de Camarilla. Ik kies om niet toe te geven. En ik ben blij dat Zijne Hoogheid van Soest heeft verklaard dat zijn domein niet zal buigen voor terrorisme, en dat wij degenen die asiel bij ons zoeken, beschermen. Dat is een Prins die ik wil steunen. Dat is de Camarilla waar ik bij wil horen. Dat maakt dat ik zeg trots te zijn om inwoner te zijn van Domein Tilburg. Dat is waar ik voor sta.

En jij?

Herdenking bomaanslag vrijheidsfestival

Op 5 mei 2018 is het ondenkbare gebeurd. Op de dag waarop de inwoners van Nederland bijeenkomen en zijn bevrijding viert, is gebleken dat vrijheid nog steeds niet vanzelfsprekend is. De ergste terroristische aanslag heeft plaatsgevonden met 7 doden en 132 gewonden tot gevolg. 23 mensen moeten ledematen missen. Het meest knagende is het feit dat de aanslag nog niet is opgeëist door een organisatie of individu. Het is dan ook slechts gissen naar het motief van de daders. 5 mei zal vanaf nu niet alleen synoniem zijn aan vrijheid, maar ook aan terreur. Het verdriet is groot, en zal nooit helemaal verwerkt zijn. De nagedachtenis aan de slachtoffers zal, zoals het hoort, gebruikelijk bij rouw, langzaam minder worden maar nooit helemaal verdwijnen.

HET WEEFGETOUW

EEN MAANDELIJKE UITGAVE VAN
DE STAD DER GEWOVEN DUISTERN

Vrije editie

2 juni 2018

pagina 4/10

Op initiatief van Maikel van der J., is er een stille tocht georganiseerd ter herdenking. Vele mensen hadden daar behoefte aan. De opkomst op 9 mei was dan ook erg indrukwekkend en laat zien dat de inwoners van Nederland eensgezind zijn: terreur zal nimmer overwinnen!

Politieke onrust stroomt de straten op – Door ‘Een Vrije Stem’

De jaren dat politieke vetes op straat werden uitgevochten liggen ver achter ons, of althans tot voor kort. In hun wanhopige zoektocht naar hun vermiste leider slaan leden en aanhangers van Lijst Smulders Tilburg (LST) letterlijk om zich heen.

Blijkbaar hebben de LST'ers een goed geheugen want iedereen die ooit niet voor hen waren, zijn nu potentieel slachtoffer. Uit alle wijken van de stad komen meldingen van intimidatie en bedreigingen. In een tiental gevallen blijft het niet bij verbaal geweld. Mensen die zichtbaar optreden voor andere partijen, vooral die van linkse signatuur, worden opgejaagd en gemolesteerd.

In twee gevallen heeft dit zelfs geleid tot ziekenhuisopname. Normaal gesproken is onrust onder Kine niet iets waar ik me actief mee bezighoudt, dit keer maak ik een uitzondering. Dit keer gaat het over meer dan willekeurig geweld, dit keer gaat het over geweld als politiek middel om een doel af te dwingen.

Geloof u nu echt dat Smulders ontvoerd is en niet ergens in een mooi resort verblijft? Word wakker, het is een vooropgezet plan om alle politieke tegenstand straffeloos de mond te snoeren.

Leve het vrijdenkende volk!

De schaduw – Anonieme inzending

Een geleerde uit het koude noorden ging naar het zonnige zuiden om er te gaan wonen. Natuurlijk ging zijn schaduw mee. De verandering deed hun allebei goed. Overdag zochten ze schaduwplekjes op, waar het koel was. En zodra de zon onderging en de lampen aangingen, maakten ze een wandeling. Eerst naast elkaar, maar na een poosje rende de schaduw vooruit of hij bleef achter om iets dat zijn meester had gemist beter te kunnen bekijken. Hij klom zelfs tegen muren op om te kijken wat er aan de andere kant gebeurde.

Op een avond zei de geleerde tegen zijn schaduw: "Vooruit, ga maar eens een keer lekker in je eentje op pad!" Dat liet de schaduw zich geen twee keer zeggen. De geleerde voelde iets aan zijn hielen trekken en toen was de schaduw verdwenen. De volgende avond kwam de schaduw niet terug, noch de avond daarop of welke avond daarna dan ook. Verdrietig reisde de geleerde terug naar het grijze noorden waar een man zonder schaduw niet zo opvalt. Jaren gingen voorbij. Op een avond werd er laat bij de geleerde aangeklopt. Buiten stond een lange, knappe, donkere man, helemaal in het zwart gekleed.

"Ken je me nog?" vroeg de man. "Ik was vroeger je schaduw." "Oh!" De geleerde begon te stralen. "Wat ben ik blij je te zien. Ik wist dat je uiteindelijk terug zou komen." Met een hooghartige glimlach schudde de schaduw zijn hoofd. "Nee, nee! Ik ben niet gekomen om mijn vroegere baantje terug te krijgen. Ik ga terug naar het zuiden. Heb je zin om mee te gaan?" "Ja, graag," antwoordde de geleerde.

En zo gingen de twee op weg, naast elkaar. Maar deze keer leek de warme zon de geleerde helemaal geen goed te doen. Elke dag werd de schaduw tegen de avond groter, sterker en levendiger, terwijl de geleerde weggroop in een hoek en nauwelijks werd opgemerkt. Elke avond zat de schaduw te eten, te drinken en te praten met voorname mensen. Hij danste met mooie vrouwen en zelfs met een prinses. De prinses had altijd gedacht dat ze goed kon dansen, maar deze man was nog eleganter. Het leek of zijn voeten de grond nauwelijks raakten. Hij was zo gracieus, zo knap en zo mysterieus, en altijd gekleed in plechtig zwart. Maar waar was zijn schaduw? "Mijn schaduw?" De schaduw glimlachte. "Zie je die kleine man daar in de hoek? Dat is mijn schaduw. Hij mag zich van mij kleden als een man, hoewel iedereen ziet dat hij maar een schaduw is. Maar zeg er maar niets over. Dat is te pijnlijk voor hem." "Wat is hij aardig!" dacht de prinses. "Maar is hij ook een wijs man?"

Ze was bezig verliefd te worden op de schaduw, maar de man met wie ze trouwde moest wijs zijn omdat hij ooit koning zou worden. Ze begon hem vragen te stellen. "Waarom is de zee zout? Waarom is de lucht blauw?" De schaduw wist het niet en het liet hem koud, maar hij was slim genoeg om dat niet te zeggen. "Ik heb al die

dingen lang geleden geleerd," zei hij schouderophalend. "Zelfs mijn schaduw zou je de antwoorden kunnen vertellen als je hem die vragen stelde." De arme geleerde was blij dat iemand aandacht aan hem besteedde. Hij beantwoordde alle vragen van de prinses.

"Wat is mijn geliefde wijs!" mompelde ze terwijl ze wegliep. "Zelfs zijn schaduw is wijs. Dit is een heel geschikte man voor mij!" Toen de geleerde hoorde dat de prinses zou gaan trouwen met zijn schaduw was voor hem de maat vol. "Dit kan zo niet doorgaan," zei hij tegen de schaduw. "Als jij haar de waarheid niet vertelt doe ik het." De schaduw schudde zijn hoofd. "Ze zal het niet geloven." Ze geloofde het inderdaad niet. Toen de geleerde tegen haar zei dat hij de man was en de andere zijn schaduw, riep ze dat hij krankzinnig was en liet hem in de diepste, donkerste kerker gooien.

"Het is mijn schuld," zei de schaduw verdrietig toen ze het hem vertelde. "Hij deed maar of hij een mens was en ik vond het goed. Van nu af aan moet ik leven zonder schaduw. Hou je nog van me, ook als ik geen schaduw heb?" Natuurlijk deed ze dat! Al gauw trouwden ze. De klokken luidden. Er was vuurwerk en muziek en iedereen danste. Maar de arme geleerde hoorde er niets van. Hij was, zoals men dat zegt, niet meer dan een schaduw van zichzelf, verloren in de diepste, donkerste kerker. Hij kwijnde weg tot er niets meer over was dan één diepe zucht.

Tilburg Kunstagenda Juni 2018

Optredens

Festival van het Lijdenslied – 2 juni (Paleisring)

Bek – 4 Juni (013)

Limp Bizcuit – 5 Juni (013)

Afstudeerconcerten – verschillende data (Paradox)

Freek Fonk – 9 juni (Stadsschouwburg)

Tilburg-Noord Pride – 30 juni (Wagnerplein)

Culinair Eindseizoen door Topchef Cor Walraven – 28-30 juni (Luciberd)

Tentoonstellingen

De Pont T/m 22 juli Rineke Dijkstra, foto's. T/m 26 aug Landlines, Sean Scully.

Textielmuseum T/m 4 nov Dutch design damast. 9 juni t/m 11 nov Simply Scandinavian, Nordic design 1945-2018.

Vredeskerk En route, Ellen Rijk, installaties, beelden.

Winnaar fotowedstrijd mei 2018

(Craft 2)

De winnende foto is deze keer
weer gemaakt door Paul
Robika.

Wil je meedoen? Elke
tweede zaterdag van de maand.
Bel of SMS 06-FRETTIE2.

LETOP: KINE

Een stukje poëzie – verzorgd door Ellie Mills

Graag wil ik even stilstaan bij de terreurdaad die plaatsvond op 5 mei. Om de slachtoffers te herdenken heb ik een kort gedicht gemaakt.

Een stad in rouw
Een stad die huilt

Een wereld die dreigt
Een wereld die schuilt

Waar moeten we heen
Niemand die het weet

En hoe men dit vergeeft
Of nooit meer vergeet
geschreven: Ellie Mills

Wat ons ter ore kwam

- Evenemententerrein 't Laar vrij van tenten en woonwagens, omwonenden houden er met dit mooie weer barbecues en voetbaltoernooitjes.
- G-voetbal weekend Tilburg groot succes mede dankzij Willem II en steun vanuit allerlei hoeken.
- Wie wordt verantwoordelijk gehouden voor de wrede aanslag tijdens het Bevrijdingsfestival?
- Geld stroomt niet door aderen, maar wat de Sabbat niet meer heeft, kan zij ook niet meer gebruiken.
- Kwade tongen beweren dat Domein Brussel onmenselijk is en slecht met onze strijders omgaat. Dat zullen wel weer millennial neonates zijn geweest.
- Clan Nosferatu wilt u bij deze graag laten weten dat zij hun privacy policy heeft geüpdate.
- Oorlogsheld Hajo de Waal wekt hoge verwachtingen.
- Bomaanslag bevrijdingsfestival nog steeds niet opgeëist.

Het Parool

Een wreed verzoek, een wreed weerwoord. Maar de stad kwam bijeen in liefde en samenhang. Tilburg zal niet buigen voor zij die denken met geweld ons te kunnen onderwerpen. Ik zeg u: nee. Tilburg is vrij. Tilburg blijft vrij.

Slachtoffer van de Maand:

Onze vrijheid, primair die van de nietsvermoedende Kine. Maar ook die van ons omdat wij de scherven moeten oprapen

Opportunist van de Maand:

Degene die zo slim was om de Sabbat te tarten en de het busje om te laten draaien voordat de bom gevonden was.

Wat men echt bedoelde in het Elysium:

Als Van Es hem meteen had afgemaakt, hadden we die ellende niet gehad.

Wat je niet moet zeggen deze avond:

En hoe lang heeft deze persoon rond kunnen lopen voordat we iets wisten?